

BASÍLICA
•
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

**Només en
edició
electrònica
degut a la
pandèmia
de la
Covid-19**

Núm.

806

**1
novembre
2020**

Dret a blasfemar?

Lluís Ramis, rector

Últimament el president de la República Francesa, el senyor Emmanuel Macron, parla sovint del dret a blasfemar, i el defensa com un manifestació de la llibertat d'expressió. Tot ve arrel de l'atemptat de fa uns anys contra el setmanari satíric francès "Charlie-Hebdo" per haver publicat unes caricatures de Mahoma, el profeta de l'Islam, i per l'assassinat fa pocs dies d'un professor d'institut francès a mans d'un islamista radical txetxe perquè en una classe en el seu institut el professor havia mostrat unes caricatures del profeta com una manifestació de la llibertat d'expressió. Tots recordeu aquests tristos esdeveniments, però jo cada vegada que sento l'expressió "dret a blasfemar", hi ha quelcom en el meu interior que diu que això no pot ser.

L'article 19 de la Declaració Universal dels Drets Humans diu que "tot individu té dret a la llibertat d'opinió i expressió; això comporta el dret a no ésser inquietat per causa de les opinions i el de cercar, rebre i difondre les informacions i les idees per qualsevol mitjà d'expressió i sense consideració de fronteres". I un es pregunta si això no té cap límit.

Doncs bé, l'article 12 de la mateixa declaració ja posa unes limitacions: diu que "ningú no serà objecte d'intromissions arbitràries en la seva vida privada ni en la de la seva família, en el seu domicili ni en la seva correspondència, ni d'atemptats contra la seva fama i reputació. Tota persona té dret a la protecció de la llei contra aquestes intromissions o aquests atemptats".

La paraula clau d'aquest article 12 és "arbitrària", i és que jo no puc criticar o dir coses contra un altre si no són veritat, hi ha doncs una limitació a la llibertat d'expressió en l'àmbit privat que d'alguna manera s'hauria de poder fer en el públic. De fet, ja veiem que actualment, i sobretot a través de les xarxes socials, es transmeten moltes notícies falses, les "fake news", i es demana als gestors d'aquestes xarxes que les eliminin quan està clar que són falses o que inciten a l'odi, etc.

Dit això, anem al tema del dret a la blasfèmia: jo crec que l'article 19 que tracta de la llibertat d'expressió, no inclou el tema de la mentida o calúmnia ni el tema de ferir els sentiments d'altres persones amb expressions despectives, insultats, etc. Doncs bé, això és el que passa quan una persona blasfema, quan una persona insulta a Déu, etc. I això és molt diferent de poder expressar la teva opinió sobre la/una religió, una creença, etc; des del respecte no hi ha cap problema en què es pugui fer, encara que el que digui l'altre sigui contrari a la teva creença. Això no és blasfemar ni ferir els sentiments dels altres, això sí que és llibertat d'expressió.

Sobre el tema de la blasfèmia hi ha un altre problema, i és que podria passar que el que un entén per blasfèmia un altre no ho entengui així. Seria el cas de les imatges. Per als cristians no hi ha cap ofensa en fer un dibuix, una imatge de Déu. Des del moment en què Jesús, el Fill de Déu es va fer home, la imatge humana està unida a Déu en Jesucrist i per aquesta raó no hi ha cap problema en dibuixar-la, sempre i quan no sigui irrespectuosa, burlesca o irreverent. Per extensió, ja que els Evangelis parlen de l'Esperit Sant que davalla com un colom sobre Jesús en el seu baptisme, hem pensat que el podíem representar amb la imatge d'un colom. Per últim, ja que Jesús parla diverses vegades del Pare, ens hem imaginat un pare bondadós amb unes barbes blanques i l'hem pintat o dibuixat així.

Però hi ha religions com l'Islam que no permeten les imatges religioses, per exemple la de Mahoma, i llavors ho poden arribar a considerar una blasfèmia. Crec que podrien estar enfadats només si la imatge fos irreverent o irrespectuosa. Si no fos així, no es podria parlar de blasfèmia.

Finalment i per acabar:

Sí a la llibertat d'opinió i expressió, però no en contra de la veritat i per a fer mal o ofendre. Per tant, no a la blasfèmia. No hi ha dret a blasfemar.

Una setmana de rodatge a Santa Maria del Pi

La setmana passada, entre els dies 21 i 24 d'octubre, al Pi vàrem tenir un enrenou considerable. Una de les *majors* del moment, la Sony Pictures Releasing, va escollir la nostra església i les places que l'envolten per a rodar-hi diverses seqüències de la pel·lícula d'aventures, fantasia i acció "Uncharted", basada en la sèrie de videojocs del mateix nom i que explica els orígens del jove caçador de recompenses Nathan Drake i el seu company Victor Sullivan. El film, dirigit per Ruben Fleischer i protagonitzat per Tom Holland, actor que encarna també actualment al superheroi *Spiderman*, Mark Wahlberg, Sophia Taylor Ali i Antonio Banderas entre altres, és previst que s'estreni durant la segona meitat de l'any vinent.

A Barcelona ciutat, han estat diverses les localitzacions on s'han gravat seqüències de la pel·lícula: les platges, els carrers del Born, el barri de Sant Pere, la Sagrada Família i altres que no mencionem degut al pacte de confidencialitat que hem subscrit amb la productora, però en tot cas, les nostres places i la nostra

basílica, tindran un paper rellevant en aquesta trama. També s'ha rodat a Xàbia, València, Berlín... una gran producció, que ha mobilitzat centenars de persones i que ha suposat un respir econòmic per a molts treballadors del país i d'arreu i també per la nostra parròquia, en el moment de dificultat que estem vivint.

Les negociacions amb la productora varen ser llargues. Prop d'un any després dels primers contactes i després de moltes visites dels equips tècnics i artístics, després de més d'un canvi de dates, després de superar les incerteses sobre si la pandèmia permetria els treballs i després d'arribar als acords per la firma del contracte, pels dies de preparació, pels de rodatge i pels de desmuntatge, finalment, el passat dijous 23 vam ser testimonis de com la indústria del cinema és capaç d'adaptar i de transformar la nit en dia o qualsevol cosa que es proposi. Durant el matí, la plaça del Pi, talment un formiguer, va ser escenari del primer contacte dels aventurers amb Santa Maria del Pi i a la tarda i nit, ja a porta tancada, vam poder copsar els moments màgics que es produeixen quan sona, una i una altra vegada, la paraula "action".

Val a dir que, tot i la magnitud del muntatge, la professionalitat dels equips tècnics implicats i la dedicació dels voluntaris del Pi que hi han col·laborat, ha fet que, un cop desmuntat tot, no quedi cap rastre del pas de la marabunta. Ans el contrari, que algun regalet ens han deixat. Ara ens queda doncs, esperar la data de l'estrena per veure a la gran pantalla els nostres paisatges quotidians, i esperar també que la producció esdevingui un gran èxit de taquilla que faci que moltes persones s'interessin per visitar la nostra ciutat i el nostre temple.

Manel Grau

